

Stichting Een Helpende Hand
SEHH
A Helping Hand Foundation

Berkstraat 21 2565 MR Den Haag
NL03 ASNB 0854 6928 43 - NL76 INGB 0006 8919 57
Telefoon 070-365 6168
E-mail: info@sehh.nl Web: www.sehh.nl

STICHTING EEN HELPENDE HAND BEZOEKT SIERRA LEONE 2019

Het West-Afrikaanse Sierra Leone behoort tot de armste landen ter wereld. Twintig jaar geleden woedde er een bloedige burgeroorlog, vier jaar geleden werd het land getroffen door de ebola-epidemie. Langzaam krabbelt de bevolking weer op.

Stichting Een Helpende Hand (SEHH) is er al zestien jaar actief met verbetering van het onderwijs. Afgelopen jaren ondersteunen we twee middelbare scholen in het binnenland van Sierra Leone, in Yonibana en in Yele. Beide scholen hebben een regionale functie en tellen elk ruim 1000 leerlingen.

SEHH verstrekt er studiebeurzen aan meest meisjes, die talentvol en van arme komaf zijn. Dit jaar bijvoorbeeld krijgen 200 leerlingen elk €50,- aan schoolmateriaal. Dat bedrag is daar een half maandsalaris.

De scholen zelf helpen we met voorzieningen, waarvoor geen geld is, zoals een waterput, extra toiletten, een aggregaat, computers en sportattributen.

Toiletten en een waterput voor verbetering hygiëne (2011-2016)

Blijde schoolmeisjes met nieuw uniform en schoolmateriaal (oktober 2019)

Op bezoek

Twee bestuursleden van de stichting, voorzitter Piet Houtenbos en lid Nel Hanemaaijer, reisden van 19 november tot 2 december 2019 door het donorland. Zij werden vergezeld door Piet zijn vrouw Lydia van der Kieft en Julie Kamau, een Keniaanse jongedame, die afgelopen drie jaar 'Ontwikkelingssamenwerking' in Tilburg studeerde. Dit was een stage voor haar. We bezochten er 'onze' twee middelbare scholen, twee ziekenhuizen en een weeshuis voor ebola weeskinderen.

SDA Secondary School Yele

Tijdens ons vijfdaagse (primitieve) verblijf in het dorp Yele hadden we ontmoetingen met de leiding van de school, verschillende leraren en de voorzitter van het schoolbestuur Dr. ABD, tevens praktiserend arts en parlamentslid. Een actieve en vooruitstrevende man. Onderwerpen van gesprek waren de bouw van een natuurkundelokaal (inclusief watervoorziening), kwaliteitsverbetering onderwijs en de voortzetting van studiebeurzen aan leerlingen en leraren.

Schooldirecteur Conteh en Dr ABD

De vergadering 'onder de boom' op het schoolplein

Natuurkundelokaal

Een grote wens van SDA is de bouw van een natuurkundelokaal: een gebouw, waar praktijklessen op het gebied van biologie en natuur- en scheikunde kunnen worden gegeven. Dat ontbreekt aan hun lespakket, waardoor leerlingen verstoken blijven van die vakken en geen toegang hebben tot vervolgonderwijs. Er ligt een plan voor de bouw van zo'n lokaal, inclusief een nieuwe watervoorziening. De kosten zijn geraamd op in totaal €37.000,-.

Voor de realisering van dit project werken wij samen met een lokaal ziekenhuis, dat in hetzelfde dorp door de Nederlandse 'Lion Heart Foundation' (zie: www.lion-heart.nl) is opgericht en in bedrijf wordt gehouden. Dit ziekenhuis heeft ook belang bij een betere scholing van leerlingen. Er werken ongeveer veertig jonge mensen in medische en administratieve dienst, die uit de omgeving moeten worden geworven.

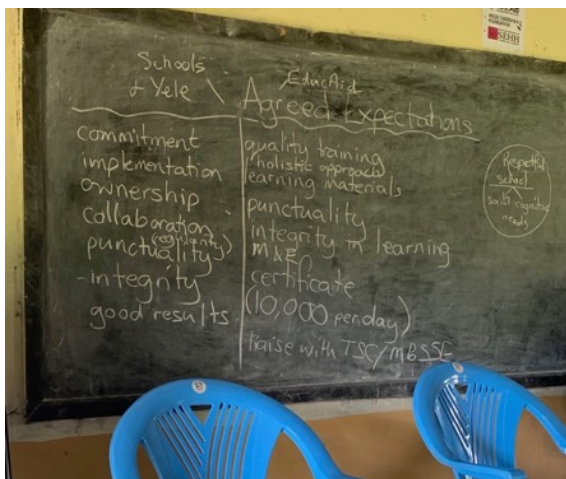
Het plan Natuurkundelokaal dient dus meerdere doelen. Inmiddels heeft de hulporganisatie Wilde Ganzen het project goedgekeurd en is bereid een derde van de kosten te betalen. Lion Heart Foundation en SEHH dragen ook elk een derde bij. Ter plaatse spraken Anton Bussink, logistiek manager van het ziekenhuis en de voorzitter van SEHH met de aannemer. De bouw kan binnenkort starten!

Voorzitter SEHH spreekt de 100 beursleerlingen toe en overhandigt een laptop (van een goede gever) aan de directeur en 'onze' onlangs afgestudeerde IT-leraar Abdul T. Tholley

Kwaliteitsverbetering onderwijs

Het onderwijs is er van lage kwaliteit. Het opleidingsniveau van de leraren laat te wensen over. Zij geven op een nog traditionele wijze les. Onze inspanningen zijn er al enkele jaren op gericht om de kwaliteit van het lerarencorps omhoog te krikken. Met ingang van september 2019 krijgen de vijftig leraren van de school in Yele een jaar lang training in beter onderricht. SEHH betaalt een deel van trainingsprogramma, dat wordt uitgevoerd door de Britse onderwijsorganisatie EducAid. Wilde Ganzen en Lion Heart Foundation zijn mede-sponsor. We spraken met een aantal jonge leraren over het programma. Zij waren bijzonder enthousiast: 'een keerpunt in mijn leven' en 'een zegen voor de school', waren zomaar twee reacties.

Leraren volgen aandachtig de beginselen van het eigentijdse lesgeven (september 2019)

In Port Loko maakten we kennis met de Country Director van EducAid, Miriam Mason. Zij geeft al twintig jaar de bezielende leiding aan het onderwijsprogramma. We bezochten daar in de omgeving een Primary- en een Secondary Senior School, werkend met haar methode van kennisoverdracht en omgang met leerlingen. De resultaten waren ernaar!

Miriam Mason en haar rechterhand Idriss Bundu

De SSS3 in Port Loko: de vorderingen worden dagelijks gemonitord

We overlegden de vervolgstappen met de directie van SDA SS. Voortzetting van het trainings- en beurzenprogramma, maar ook de aanleg van zonnepanelen (de stroom-voorziening is er gebrekkig) en de aanpak van computeronderwijs (een stap naar deze eeuw). Sinds kort beschikt de schoolleiding over smartphones. We vormen nu een 'WhatsAppgroep'. Dat zorgt voor transparante communicatie!

Op de foto met de directie van SDA SS Yele

en met de Paramount Chief van de regio

Yonibana Secondary School

De tweede school die we bezochten staat in het plaatsje Yonibana, met eveneens een regionale functie. Er zijn leerlingen die zo'n tien kilometer weg wonen en elke dag die afstand heen en terug te voet moeten afleggen. We spraken hen en vroegen wat te doen. 'Food' riepen ze, we kunnen de hele dag aan niets anders denken. Ze vertrekken van huis zonder ontbijt en hebben geen geld om tussen de middag bij de school iets eetbaars te kopen. Terwijl bij de poort van de school wel dames tegen een gering bedrag, tussen de 10 en 30 eurocent, een bordje warm eten verkopen.

Dames verkopen lunches en fruit bij de poort van het schoolterrein

Ook op deze school verstrekt SEHH beurzen aan 100 leerlingen en aan vier leraren in spe. We hadden apart een onderhoud met hen. Een leerling zei 'zonder jullie hulp was ik een drop-out geweest', leraren waren dankbaar voor de kans die zij kregen. Een talentvolle jongedame, Fatmata genaamd: 'Ik ben wees en mijn tante zorgt voor mij. Zij verkocht haar geiten, eerst een, daarna haar hele kudde, om mij te laten studeren. Ik ben intens blij dat jullie stichting nu die kosten opbrengt'.

Ontvangst door voorzitter schoolbestuur

Aan tafel met studenten Fatmata, Santigi en Saidu

Vervolgens bespraken we met de directeur, Joseph Conteh, de uitdagingen van de school. We kwamen tot de conclusie dat het aan iedereen verstrekken van lunches financieel onhaalbaar zou zijn. Wel zouden we kunnen denken aan een kleine 'snack', zoals een banaan, een casavegerechtje of een soepje om de ergste honger te stillen. Dat idee wordt bekeken. Voor de langeafstandlopers spraken we over de aanschaf van leenfietsen. Het terrein is er vlak en voor €35,- heb je een soort ATB. De school zou de fietsen tegen een kleine vergoeding kunnen uitlenen.

Een geheel ander onderwerp betrof seksuele voorlichting. Het land gaat gebukt onder vroegtijdige zwangerschappen, vaak veroorzaakt doordat meisjes worden verkracht. Er is een landelijke campagne gaande '*Hands off our girls!*'. Maar goede voorlichting op school aan jongens en meisjes zou veel kunnen schelen. Wij hebben onze hulp bij het samenstellen van een lespakket aangeboden. De school bereidt een voorstel voor.

In vergadering bijeen, vlnr: Nellie, Piet, voorzitter Elisabeth, directeur Joseph en Julie

De directeur presenteerde nog eens drie kandidaat studenten voor een lerarenopleiding en een voor een medicijnenstudie. Zijn verzoek om hun studiekosten (jaarlijks tussen de €300 - €500,- 'fee') te vergoeden namen we in welwillende overweging mee. Tot slot spraken we af om voor een transparante communicatie net als in Yele een 'WhatsApp-groep' te starten. Na anderhalve dag intensieve besprekingen namen we voldaan afscheid.

Twee ziekenhuizen

In Makeni bezochten we Dr Erdi Huizenga, medisch hoofd van de City Garden Clinic. Het ziekenhuis is gespecialiseerd in urologie en orthopedie. Erdi is bezig om een gemakkelijk toe te passen test op baarmoederhalskanker te ontwikkelen en in Sierra Leone te introduceren.

Het ziekenhuis heeft een renovatie en nieuwe voorzieningen nodig. De Nederlandse organisatie Smarter Hospital tracht daarvoor de middelen te verzamelen. Wij waren zeer onder de indruk van het werk daar. Door de gebrekkige middelen moet er geregeld met creativiteit worden bedacht hoe bijvoorbeeld complexe botbreuken te behandelen.

Tijdens ons bezoek werden we opgeschrikt door het bericht over de Nederlandse tropenarts die met een ernstige besmettelijke ziekte in een Leidens ziekenhuis was opgenomen. Hij werkte in een Sierra Leoons ziekenhuis, zo'n 100 km van Makeni. Erdi was er gelijk heel zorgelijk over. Twee dagen later vernamen we van zijn overlijden en de uitgebreide berichtgeving hierover in Nederland. Om te voorkomen dat onze bekenden zich grote zorgen zouden maken, stuurden we hen geruststellende berichtjes en ook een artikeltje voor de plaatselijke krant. Dat laatste werd keurig geplaatst.

Maaslanders in Sierra Leone zijn veilig

Piet Houtenbos, Lydia van der Kieft en Nel Hanemeijer verblijven momenteel in Sierra Leone. Deze drie Maaslanders zijn leden van de Stichting Een Helpende Hand en bezoeken in Sierra Leone de scholen en ziekenhuizen waar zij steun aan verlenen. Afgelopen zondag kwam Sierra

Leone in het nieuws nadat een Nederlandse tropenarts, die werkzaam was in dit land, overleden is aan de besmettelijke lassakoorts. Er werd direct groot alarm geslagen. Piet Houtenbos kan melden dat zij buiten de gevarezone verkeren, maar wel alert moeten zijn. "De verslagenheid onder de

Nederlandse artsen in de ziekenhuizen is groot. Zij hebben gelijk maatregelen getroffen om besmette patiënten te herkennen en te isoleren. De ebolacrisis van vier jaar geleden staat nog vers in het geheugen. Wij kunnen onze reis voortzetten, maar kunnen beter de ziekenhuizen mijden."

De Maaslanders op bezoek bij het tehuis voor Ebola weeskinderen.

Foto: Priv

Artikel in 'De Schakel Midden-Delfland', d.d. 28 november 2019

Lion Heart Medical Centre

We bezochten uiteraard ook onze partners van het Lion Heart Medical Centre in Yele. Zoals hiervoor vermeld, werken we daarmee samen. Ook daar was het personeel aangedaan door het overlijdensbericht. De arts had hier eerder enige tijd gewerkt.

Het ziekenhuis in Yele bestaat acht jaar (twee jaar nadat SEHH hier actief werd) en staat nu onder medische leiding van Dr. Daphne Bussink. Haar man Anton doet het logistieke werk en hij heeft het initiatief genomen voor ons gezamenlijke project, dat nu in uitvoering is.

Weeshuis, annex opleidingscentrum en landbouwproject in Yele

Onze reis voerde dit keer ook langs een weeshuis, dat twee jaar geleden is gebouwd. Er verblijven twintig kinderen, die hun ouders door ebola hebben verloren. We werden er vriendelijk rondgeleid door de beheerder, Joseph Lowo Conteh. Hij laat een lokaal zien met tien naaimachines, waar vrouwen en meisjes les krijgen. Er zijn plannen voor een timmerwerkplaats.

Achter het complex strekt zich een grote tuin uit, waar groente wordt geteeld, deels in plastic kassen. Het ziet er, naar Sierra Leonese begrippen, verzorgd uit. Binnenkort wordt een irrigatiesysteem aangelegd, inclusief een met zonnepanelen aangedreven waterpomp. Dat systeem moet de periode van grote droogte overbruggen. Hier kunnen jongeren uit de omgeving aan de slag en ondertussen leren hoe verschillende gewassen te telen. En het levert uiteindelijk iets op! Ook hier is de Nederlandse organisatie Smarter Hospital actief.

De kassen bij het weeshuis

en de open grondteelt ernaast

Terug- en vooruitblik

De reis naar Sierra Leone was dit keer intensief. Het langere verblijf maakte een echte kennismaking met meer mensen mogelijk. We zijn tevreden met de verbeteringen die gaande zijn en de belofte die in gang gezette ontwikkelingen in zich dragen. Tegelijk realiseren we dat het land nog een lange weg heeft te gaan. In 'ons' dorp Yele bijvoorbeeld, is de voedselvoorziening pover, er is gebrek aan water in het droge seizoen en men heeft maar af en toe elektriciteit. Dat laatste verhindert echte vooruitgang. Door Nederlands initiatief is er gelukkig wel goede gezondheidszorg, draait er een waterkrachtcentrale en wordt er palmolie geproduceerd.

SEHH ziet de verbetering van het onderwijs als een motor van vooruitgang. Zeker als we een verbinding weten te leggen met andere initiatieven in de omgeving. Zo biedt bijvoorbeeld het landbouwproject in Yele meerdere perspectieven. De grond is er vruchtbaar, de rivier dichtbij. Onze school kan de kennisontwikkeling op het gebied van land- en tuinbouw aanjagen. Nu we hier meer contacten hebben gelegd, willen we verkennen hoe samen met lokale initiatiefnemers en met hier opererende hulporganisaties het ontwikkelingswerk verder kunnen verbreden. De kernopgave is hoe de gemeenschap Yele duurzaam en zelfvoorzienend te maken!

Namens het reisgezelschap,
Piet Houtenbos
voorzitter SEHH (www.sehh.nl)

Den Haag, 13 december 2019

Sierra Leone

Sierra Leone is een klein West-Afrikaans land, ongeveer tweemaal Nederland en telt ruim 6 miljoen inwoners. Daarvan behoort ca. 60% tot de soennitische islam en ca. 30% is christelijk. Deze religies bestaan vreedzaam, haast zonder onderscheid, naast en door elkaar. Sierra Leone behoort tot de armste landen ter wereld. Zo'n 70% van de bevolking leeft onder de armoedegrens, waarvan het merendeel op het platteland. 40% heeft geen beschikking over schoon water en 80% geen toegang tot toiletten. 53% van de mannen en 75% van de vrouwen is analfabeet. De belangrijkste inkomsten van het land komen van mijnbouw, waaronder ijzererts, goud en diamanten. En voorts agrarische producten, zoals cacao, koffie en palmolie.

Van 1991 tot 2002 woedde in het land een hevige burgeroorlog. Dat heeft veel slachtoffers gemaakt en het land verviel in een economische malaise. Nog steeds moeten de trauma's onder de bevolking worden verwerkt. Gelijk na de oorlog begon SEHH met de hulpverlening. In de eerste jaren werden tien opnieuw startende basisscholen in de vluchtelingenkampen in Freetown geholpen: met lesmateriaal, schoolbankjes en bouwmaterialen voor nieuwe scholen. Zo werden pionierende onderwijzers, die het lesgeven in de open lucht waren begonnen, bijgestaan. In 2014/15 werd het land getroffen door een ebola-epidemie. Duizenden bewoners bezweken aan de ziekte en de economie kwam (weer) tot stilstand. SEHH droeg bij aan de bestrijding van de epidemie. In 2016 was Sierra Leone weer vrij van ebola en werd de draad weer voorzichtig opgepakt.

Afgelopen tien jaar ondersteunen we twee middelbare scholen in het binnenland, in de dorpen Yonibana en Yele. Dat gebeurt rechtstreeks vanuit SEHH naar de directie van de scholen, zonder tussenkomst van de overheid of andere instellingen. We hebben thans direct mail- en appcontact. Het risico op (hier veel voorkomende) corruptie is hierdoor tot een minimum beperkt!

Stichting Een Helpende Hand

*Het doel van de stichting is hulp aan de allerarmsten, met juist gebruik van de aardse hulpbronnen, zonder onderscheid tussen ras, religie of geslacht. SEHH ondersteunt kleinschalige onderwijsprojecten en gehandicaptenzorg in Sri Lanka en Sierra Leone. De stichting hecht veel belang aan een persoonlijke relatie en vriendschap tussen bestuur, donateurs en begunstigden. Het motto van de stichting is daarom: **'van hart tot hart, van hand tot hand'**.*

SEHH is een vrijwilligersorganisatie. Zij voert geen grote acties en verkrijgt vooral sympathie door middel van mond tot mond reclame. De inkomsten komen van jaarlijkse giften van donateurs, bijdragen van organisaties en bedrijven en vanuit zelf georganiseerde activiteiten. De stichting maakt heel weinig kosten. Op deze wijze gaat elke binnengekomen euro vrijwel geheel naar de projecten. Er wordt jaarlijks gemiddeld €25.000,- aan hulp in de twee landen besteed.

De stichting maakt jaarlijks afspraken over bestedingen en wordt voortdurend op de hoogte gehouden van de resultaten van projecten in verslagen, foto's en filmopnamen. Daarnaast bezoeken leden van het bestuur met enige regelmaat zelf de donorlanden. Zij reizen geheel voor eigen rekening.